

Σουλτανίνας Σμύρνης, διαπιστοῦται μετὰ λύπης ὅτι ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερον ἐβελτιώθη, ἀλλὰ τουναντίον ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως μᾶλλον κατέρχεται. Διὰ τοῦ γεγονότος τούτου, βεβαίως, δὲν ἀμφισβητεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σουλτανίνα τῆς Σμύρνης, παραλλήλως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τοιαύτην, ἐπεσκοτίσθη ἀκόμη ἀπὸ οιοδήποτε προϊόν ἄλλης προελεύσεως, εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν γεῦσιν της, μολοντί διὰ τῆς διαπιστώσεως ταύτης δὲν θέλομεν νὰ μειώσωμεν τὰ προϊόντα ἄλλης προελεύσεως. Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς τυχαῖον τὸ γεγονὸς ὅτι σουλτανίνα Σμύρνης ἀγοράζονται πάντοτε εὐχαρίστως, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τὰς διαφόρους καταναλωτρίας χώρας τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν Ἀγγλίαν π.χ., τὰ Σκανδιναυικὰ κράτη, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ὀλλανδίαν, παρὰ τὰς ὑψηλὰς τιμὰς των καὶ τὴν ὄχι πλέον τόσον καλὴν ἐμφάνισίν των.

Εἰς τὰς προαναφερομένας χώρας πιθανῶς εἶναι ἀποφασιστικὸς παράγων μία συντηρητικὴ νοοτροπία τοῦ κοινοῦ. Εἰς τὴν Γερμανίαν—δυστυχῶς—οἱ ἀποφασιστικοὶ παράγοντες, βάσει τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀγοραί, εἶναι διαφορετικοί. Ἡ μὲ τὸ μάτι, ἢ βάσει τοῦ περιεχομένου τοῦ πουγγίου. Εἰς τὴν νοοτροπίαν αὐ-

τὴν, παραλλήλως πρὸς τάσεις ἐμπορικῆς πολιτικῆς, αἱ σουλτανίναί τῆς Περσίας χρεωστοῦν τὴν νικηφόρον πορείαν των ἀνά τὴν Γερμανικὴν ἀγοράν. Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν πάντως ὅτι αἱ Περσικαὶ σουλτανίναί ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως ἔχουν εὐρεὶ τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, τὴν ἐπαφὴν πρὸς τὰς καλλιτέρας ποιότητος ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐκ Καλιφορνίας.

Μία παλαιὰ παροιμία λέγει: «Περὶ χρωμάτων καὶ ὀρέξεως οὐδεὶς λόγος». Ὅπως ὑπάρχουν καταναλωταὶ, οἱ ὁποῖοι ἐμπρὸς εἰς τὸν γλυκὺ καλιφορνιακὸν δαμάσκηνον προτιμοῦν τὸ γιουγκοσλαβικὸν μὲ τὴν στυφὴν γεῦσιν του, οὕτω διεπιστώθη ὅτι τὸ στυφὸν ἄρωμα τῆς περσικῆς σουλτανίνας δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διὰ τὴν κατανάλωσίν της. Πρόκειται περὶ κλιματολογικῶν προϋποθέσεων, αἵτινες προσδιορίζουν τὴν γεῦσιν τῆς σταφίδος καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῆς. Ὅσον προσπαθεῖ τις νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐμφάνισιν τῆς σταφίδος διὰ χημικῶν μέσων, τόσον μειοῦται ἡ καλὴ γεῦσις. Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει δημοσία ἀρχή, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὰς οἰκοκυρὰς ὅτι ξηρὰ σταφύλια, ἥτοι σουλτανίναί ἢ σταφίδες καὶ λόγῳ τῆς περιεκτικότητος εἰς ζάκχαριν καὶ μόνον, ἀποτελοῦν μίαν τροφὴν ἄξιαν.

